

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, XVI. Évfolyam 43. szám, 2022. október 22.

Tanúságtétel zenével

A zene szeretete és az éneklés már egész kislánykorom óta az életem részét képezi. Zenei 'karrierem' a péceli zeneiskolában kezdődött, ahol furulyázni, majd fuvolázni tanultam. Később abbahagytam a fuvolázást, és magánének tanszakra jelentkeztem, amiből sikeres alapfokú művészeti vizsgát tettem. Eközben több kórusba is jártam: a Péceli Gyermekek- és Ifjúsági Kórusba Szilágyiné Szalay Zsuzsa néni vezetésével, valamint a Coelestis Regina kórusba Bakonyi Árpai bácsihoz, majd Ágoston Viki nénihez. Fontos feladatot kaptam, amikor

megbíztak a zsolttáros lányok vezetésével. Ezt a tevékenységemet nyolc évig volt szerencsém folytatni. Emellett több, mint hét évig énekeltem a SzeRBuSz zenekarban. A gitáros énekkarnak is lelkes tagja voltam. Így történt, hogy az egyik gitáros próbán Petra meghívott a Lumen Christi gospel kórusba, aminek ő már akkor a tagja volt egy ideje. Csatlakoztam is hozzájuk 2017 végén. Igazából nem volt semmilyen "felvételi", az egyetlen kritérium az az, hogy járj a próbákra és tudd a dalokat. A Lumen Christi gospel kórusal számos eredményt értünk el. Többek között énekelhettünk a new yorki Carnegie Hall-ban, valamint tavaly ezüst minősítést szereztünk a Belgiumban rendezett kórusolimpián. Most is számos koncert, sőt még egy három napos turné is áll előttünk. Azért szeretek a Lumen Christi gospel kórusba járni, mert mindamellert, hogy felemelő zenei élményt nyújt, egyfajta tanúságtételnek is érzem. Hiszen a gospel dalok a hitem megélésére is teret adnak.

Annyit még hozzátennék, hogy hálás vagyok a férjemért, aki szerda esténként, amikor én próbálok, vigyáz a másfél éves kislányunkra. 😊

Galán Fruzsina

Oltár – vagy asztal?!

Egy templomi koncert margójára

A múlt heti koncert alkalmával, aki figyelt, tapasztalhatott egy zavaró dolgot, és ha nem is zavart senkit, ezzel a kis teológiai reflexióval szeretnék hozzájárulni ahhoz, hogy ezentúl sokakat zavarjon. Arról van szó, hogy a templom oltára el lett téve a helyéről, hogy a kórus fel tudjon állni egy koncertet adni.

Anyaszentegyházunk hagyományában mindig is mély tisztelet övezte az oltárt. Ahhoz, hogy megértsük ennek a tiszteletnek okát, látnunk kell, mi mindent (kellene, hogy) jelent(sen) számunkra a templom oltára.

- Először is az oltár az áldozatbemutatás helye, tehát szakrális hely. Ezért írja elő az Egyház, hogy a felszentelt templomoknak felszentelt oltára legyen, hiszen a konszekráció azt fejezi ki, hogy valamit végérvényesen kiveszünk a profán használatból és elkülönítjük istentisztelet céljára, másra használni már nem lehet. Itt meg kell jegyezni, hogy az Eucharisziával kapcsolatos hitünket is meg kell vizsgálni, mert Egyházunk kétezer éves tanításában a szentmise egyszerre áldozatbemutatás (Krisztus golgotai keresztdozata jelenik meg valóságosan és vér nélkül a szent színekben az oltáron) és lakoma (melyből részesedve elővételezzük Isten országának teljességét, amit a Szentírás oly sok helyen menyegzős lakomaként ábrázol, hiszen az Krisztus és az Egyház jegyesi kapcsolatának beteljesedése). A II. Vatikáni Zsinat után sajnos hangsúlyeltolódás következett be és túlhangsúlyozták a lakoma jelleget, ha azonban a szentmise csupán szeretetvendégség, ahhoz elég egy sörpad, nincs szükség oltárra.
- Másodszor, azért is vesszük körül nagy tisztelettel az oltárt, mert ez Jézus Urunk eucharisztikus jelenlétének *par excellence* helye, itt jelenik meg köztünk kézzelfogható módon a

feltámadt Úr a kenyér és bor színében minden egyes szentmisében, hogy velünk maradjon és tápláljon bennünket. Az Oltáriszentségbe vetett hitünk megnyilvánulása tehát az oltár tisztelete.

• Végül pedig, az oltár magát Krisztust jeleníti meg számunkra, aki, a húsvéti prefáció szavaival élve, egyszerre a Főpap, az Oltár és az áldozati Bárány. A 118. zsoltár szavait, „a kő, amelyet az építők elvetettek, szeltekővé lett”, már Jézus is saját magára alkalmazta (Mt 21,42; Mk 12,10; Lk 20,17), és ugyanezt tette az Ősegyház is (ApCsel 4,11; 1Pét 2,7), sőt Szent Pál kifejti ezt a képet, miszerint az Egyház épületében Krisztus az a szeltekő, ami a falakat egybe tartja (v.ö. Ef 2,20). Az Egyház közössége kezdettől Krisztusban ismerte fel azt a sziklaalapot, melyre életünk házáat építeni érdemes, ahogy azt a példabeszédben olvassuk (v.ö. Mt 7,24-27). Éppen ezért írja elő az Egyház, hogy az oltár kőből készüljön, vagy ha nem abból készül, akkor is legyen fix, vagyis elmozdíthatatlan, nem is szentelhető fel csak ilyen elmozdíthatatlan oltár. (Sajnos a II. Vatikáni Zsinat utáni megújulás jegyében a miénkkel együtt nagyon sok templomban megtörtént, hogy a Krisztust jelképező fix oltárt kidobták, és beállítottak helyette ideiglenes jellegű, sokszor közönséges asztal látszatát is keltő fa alkotmányokat, mely egyáltalán nem segíti a hit elmélyítését, sőt gyengítőleg hat rá, de ezek az oltárok is Krisztust jelenítik meg, és, habár fizikailag elmozdíthatók, mégis úgy kell hozzájuk viszonyulni, mintha mozdíthatatlanok lennének, hisz a sziklaalapot, Krisztust jelenítik meg.) A katolikus templomban tehát az oltár a legerőteljesebb Krisztus szimbólum. Ebből érthetjük meg szertartásunk néhány elemét. Krisztusnak kijáró tiszteletből csókolja meg a pap a mise elején az oltárt (ez az Egyház jegyesi csókja Krisztusnak), ezért tömjénezi körbe kétszer is, és gondolhatunk nagycsüdtörökre is, ahol arra emlékezve, hogy Jézust megfosztották ruháitól, a pap az oltárt fosztja meg díszeitől. Fontos azonban, hogy liturgián kívül is Krisztusnak kijáró tisztelettel vegyük körül az oltárt, mely magát az Urat jeleníti meg számunkra.

Amint arra már utaltam, templomunk oltára nem felszentelt oltár, tehát senki nem követte el az oltár megszenteltetésének vétkét, azonban súlyos tiszteletlenség nyilvánult meg, mely akkor sem aposztrofálható másként, ha jó szándékból vagy tudatlanságból fakadt. A hit, vallás, sőt az élet minden területén érzékelhető a protestáns felekezetek és szekták hatása, mely észrevétlenül identitásunk elvesztéséhez és hitünk gyengüléséhez vezethet. Számunkra az oltár nem csupán berendezési tárgy, díszlet, nem is csak az Úr asztala. Ne féljünk ezt cselekedeteinkkel, magatartásunkkal sem megvallani, hisz Egyházon belül egymás hitét erősítjük vele, protestáns testvéreink előtt pedig tanúságtétel az Eucharisziával kapcsolatos hitünkről. Figyeljünk oda ezekre az apróságokra, mert az oltár tisztelete is olyan, hogy ha alább hagy, nem csupán a katolikus hit válságának indikátorává válik, de alattomos módon visszahat és tovább gyengíti a hitet, azonban már nemcsak a tiszteletlen személyben, hanem mindazokban, akik őt látják! **László atya**

Miért október a rózsafüzér hónapja?

A XVI. században, amikor Európát az ottomán török invázió fenyegette, V. Pius pápa Szűz Máriától egy kinyilatkoztatásban részesül: a rózsafüzér imádkozásának köszönhetően a keresztények megnyerik az Európát előzőnlők elleni csatát. Ebben az üzenetben bízva, a pápa felkéri a híveket a rózsafüzér fokozott buzgósággal való imádkozására. A helyzet igen súlyos: ha a katolikusok elvesztik az ütközetet, féltő, hogy az Egyházat megsemmisítik az előzőnlők.

1571. október 7-én Rómában Szent V. Piusz pápa nem szűnik Szűz Mária közbenjárásával az égi erők segítségét kérni. Hirtelen megszakítja minden tevékenységét és az ablak felé fordul. Környezete döbbenet hallgat. A rövid csendet a pápa meglepő kijelentése törli meg: Győztünk Lepantónál! Csak néhány nappal később erősítik meg a hírt a hajóhad küldöttjei, amit a pápa már bejelentett.

Hamarosan a „Győzelmes Miasszonyunk” ünnepe beiktatásra kerül október 7-re. Az ünnep nevét XIII. Gergely pápa módosította „Rózsafüzér Királynőjére”. Pontosan azért, mert a pápa ilyen óriási jelentőséget tulajdonított ennek a győzelemnek a katolikus hit megmaradása szempontjából, tekinti a hagyomány októbert a Szentolvasó hónapjának.

Forrás: katolikus.ma

PÜSPÖKI KÖRLEVÉL

Kedves Testvérek!

A hétköznapjainkat gazdasági és társadalmi szempontból egyre nehezebb körülmények között éljük, a szomszédunkban már 8 hónapja dúló háború következményeit mindannyian érezzük: aggódunk szeretteinkért, fohászkodunk a békéért, segítjük a menekülteket és a helyben maradókat is. Az **energiaválság mindannyiunkat érint**: egyéneket, családokat, vállalkozásokat és minden szervezetet, beleértve Egyházunkat is.

A helyzet arra indít bennünket, hogy még **felelősebben és tudatosabban éljünk a mindennapokban!** A teremtett világért érzett felelősségünk eddig is arra ösztönzött, hogy a **természeti javakkal takarékosan bánjunk**, becsüljük meg, amit a Teremtőtől ajándékba kaptunk és **jó gazda módjára** használjuk fel magunk és szeretteink javára. Egyházmegyénk gazdálkodásának kialakításánál ezt a szempontot eddig is igyekeztünk érvényesíteni és erre biztatunk minden hívőt saját otthonaikban és a közösségi terek használatakor is!

Az energiaválság azonban bennünket is olyan **fokozott takarékoságra kényszerít, amelynek korlátozó hatása lesz** a mindennapi életünkre, pasztorációs és egyéb tevékenységeinkre. A Váci Egyházmegye és a hozzá tartozó 227 plébánia és 57 intézmény számára **rendkívüli kihívást jelent az előttünk álló időszak a közüzemi költségek drasztikus emelkedése miatt**. Hiszen az egyházi épületek méretüknél és koruknál fogva nehezen tudnak a kedvezményes lakossági kereten belül maradni, a templomok és nem lakott épületeink esetében pedig a gazdálkodó szervezetekre érvényes energiaárakat kénytelenek megfizetni, amely egyes esetekben akár 12-szer magasabb, mint a lakossági ár. Közösségi tereink és oktatási-nevelési intézményeink fűtése és áramellátása a tavalyihoz képest többszörös kiadást jelent még alapos takarékoság mellett is. Az egyházmegye által fenntartott személyautók használati költsége is jelentősen növekedett, hiszen július 30. óta piaci áron tankolhatnak, azaz másfélszer többbe kerül az üzemanyag.

Ezekre a megemelkedett költségekre semmilyen – békeidőben – gondosan megtervezett **költségvetési tartalék nem lehet elegendő**.

Éppen ezért ezt az időszakot csak **összefogva, egymást támogatva és a kölcsönös szolidaritást megélve** tudjuk átvészelni! Ezért **kérem a testvéreket**, hogy legyenek lelkipásztoraik segítségére az alábbiakban:

- Legyenek **elfogadóak és rugalmasak** a fogyasztás ésszerűsítését célzó és ezzel az energiafelhasználást korlátozó intézkedések miatt kialakuló változásokkal és kényelmetlenségekkel kapcsolatban!
- **Ajánlják fel segítségüket**, szaktudásukat, ha újra kell gondolni a plébániai programok vagy akár a liturgia megszervezését!
- **Bátorítsuk egymást** a kitartásra és arra, hogy minden nehézség ellenére meg tudjunk maradni a Gondviselésben bízó, hívó embereknek!
- **Legyünk a béke követői** ott, ahol feszültség vagy nézeteltérés adódik a jelenlegi helyzet miatt és segítsük egymást a pontos tájékozódásban!
- Lehetőségeinkhez képest **legyünk nagylelkűek**, ha közösségi tereink fenntartásához külön adományra van szükség vagy arra, hogy felajánljuk saját otthonunkat egyes találkozók megszervezéséhez!
- Figyeljünk oda egymás szükségleteire és **ne hagyjuk magukra a szükségét szenvedőket!**

Kérjük együtt a Mennyei Atyától a béke ajándékát magunk és a világ számára!

Marton Zsolt váci megyéspüspök

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2022. Okt. 23 – 30.

Évközi XXX. hét

	Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
22	SZOMBAT <i>Szt II. János Pál pp.</i>	Előesti sztm: 18:00	+szülők és nagyszülők, valamint élő cstg.; é Mária	
23	VASÁRNAP ÉVKÖZI 30. VASÁRNAP	Bérmálás: 10:30 18:00	Bérmálkozók Katalin gyógyulásáért	
24	HÉTFŐ <i>Claret Szt Antal Mária</i>	18:00	é Simon Diána és csal.	
25	KEDD Szt Mór ppk.	18:00	+nagyszülők	Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
26	SZERDA	7:30	+Dr Gegő Mihály	
27	CSÜTÖRTÖK	—————		Szentségimádás: 8:00-10:00; 19:00-21:00
28	PÉNTEK Szt Simon és Szt Júdás Tádé ap.	18:00		Bibliakör: 19:00 (Iskola)
29	SZOMBAT	Előesti sztm: 18:00	Éva gyógyulásáért	
30	VASÁRNAP ÉVKÖZI 31. VASÁRNAP	10:30 18:00	Hálából é Orsolya	

- Októberi rózsafüzér rendje a héten: hétfőn, kedden az esti misék előtt, szerdán a reggeli mise után, csütörtökön reggel 8 ó-tól, pénteken és szombaton az esti misék előtt és vasárnap a délelőtti mise előtt.
- Jövő évi naptár és kalendárium előrendelhető, feliratkozni a hátsó asztalra kitett lapon lehet okt. 24-ig. Azért fontos feliratkozni, mert csak annyi példányt rendelünk, ahányat előjegyeznek, hogy felesleg ne maradjon.
- Mindenszentek ünnepéhez kapcsolódva szép hagyomány a síremlékek megáldása. Kérjük, hogy aki szeretné kérni az Egyház eme szentelményét, a sekrestyében iratkozzon fel okt 31-ig. A megáldásra a temetői ájtatosságot követően kerül majd sor, mely nov 1-én du 4 ó-kor lesz temetőnkben a ravatalozó előtt.